

Kladno 24. 12. 2020

Základ kázání

6 Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žirny dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. **7** Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytec bude žrát slámu. **8** Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. **9** Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře. (Iz 11, 6-9)

Zamyšlení

Sestry a bratři, více než dva tisíce let uplynulo od narození dítěte v jedné skoro zapomenuté obci zvané Betlém. Byla to tak významná událost, že si ji připomínáme každý rok. Právě jsme opět shromážděni, abychom oslavili narození tohoto dítěte! To dítě bylo později nazváno Kristem, nebo Mesiášem, tedy pomazaným. Stalo se nositelem spravedlnosti. Ne všude, ne hned. Jeho přínos platí záhadným způsobem i dnes. Je to v souladu s tím, co bylo kdysi slíbeno ústy proroka Izajáše: “I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy... Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzně spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva... Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost.”

Ach, mocní tohoto světa... Mnoho z nich zodpovědně plní své úkoly. Ale jsou tu i další. Ti, kteří zneužívají svou moc. Ti, kteří utlačují svůj lid. Takoví tady byli vždycky. Proč to říkám? Protože my, lidé, jsme vždy měli svobodnou vůli, která nám umožňuje dělat, co chceme, i to, co se nelíbí Pánu Bohu. Je to i případ Davida, syna Jišaje. Byl vybrán Hospodinem, Samuel ho pomazal a ustanovil králem. Tak se z malého pastýře stal mocným králem, který zvelebil svoje království. Ale více vynikal svou mocí a silou než spravedlností. Ani jeho moudrý syn Šalomoun nebyl o nic lepší. Stejně jako všichni, kteří přišli po nich.

Zdá se, že je těžké žít podle Boží vůle, tím spíš pro krále, i takové Bohem vybrané. Pokušení je velké, a vůle je slabá. Proto Bůh potřeboval nový model, nového člověka, který by zároveň byl úzce spojen s naším lidstvem.

Byl tedy povolán další potomek Jišaje. Bůh nezavrhuje svůj lid, ale chce život a spravedlnost pro všechny. Nejen pro příznivce pana Krále. Proto tento nový člověk potřebuje být v co nejužším spojení s Bohem. “Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.” Všechny

atributy nového člověka budou působit mocně díky jeho přímému spojení s Bohem. Skrze Něho Bůh bude se svým lidem a lid bude blízko svého Boha. Ale jak?

Nejdřív si položme otázku, kde se nachází Bůh? Děti nabízejí přímou odpověď, že Bůh bydlí v nebi, bydlí nad mraky. Když se zeptáte dorostu, možná vám řekne, že neví, a že Boha nikdy ještě neviděli. A jak odpoví dospělí? Nabízejí různé odpovědi, od “neexistuje” až k tvrzení, že “Bůh sídlí v mém srdci.” Před zhruba dvěma tisíci lety Duch Hospodinův spočinul na dítěti v jeslích. To dítě vyrostlo v člověka žijícího z Boží lásky a pro Boží lid. Ti, kteří ho potkali a vložili do něho důvěru, dostali od něho vzácný dar. Získali skrze Ducha svatého silnou víru, která je doprovází. Cítí, že je zde pro ně ve všech životních zkouškách a výzvách Bůh plný lásky. To je láska, kterou nám ukazuje dítě z jeslí. Boží láska je, skrze Ducha svatého, všude, kde lidé otevírají tomuto dítěti brány svých srdcí. Tehdy se něco nového rodí, jako tehdy v tmavé betlémské noci. Něco křehkého jako ratolest, jako rostlinka, která se natahuje za světlem slunce.

Dítě z temné jeruzalémské noci je semínko naděje, je znamením nového života, je zdrojem síly, která rozptyluje tmu a přitahuje světlo.

Izajáš pokračuje slovy: “Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytče bude žrát slámu. Kojenec si bude hrát nad děrou zmiže, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře.”

Krásný sen. Odhaluje pokoj pro celé stvoření, soužití mezi šelmami a domácími zvířaty, mezi jedovatými hady a dětmi. Tento mír jde dál než dohoda o vzájemném neútočení sjednaná diplomaticky mezi velmocemi. Ale když si uvědomuji skutečnosti našeho světa, musím uznat, že jsme daleko od uskutečnění takového snu. Někteří se ptají, kde je Bůh? Kde je jeho mír?

Někdy se zdá, že krásná Izajášova vize ztratila svoji váhu a nepřináší naději. Přesto slavíme Vánoce. Jde jen o tradici? O nějaký folklor, nebo tyto svátky mohou skutečně něco změnit?

Věřím, že mohou něco změnit. Vánoce, z pohledu dodržování zvyků - setkání v rodině, dárky, jídlo, jsou folklorem. Ale oslavy Vánoc ukazují také, jak Bůh mění svět skrze malé zranitelné dítě narozené v temné noci. To dítě přináší mír a zároveň ukazuje, jak je ten mír křehký.

Ježíš nepřišel do světa jako dospělý člověk, ale jako bezbranné dítě, aby nám ukázal, že potřebujeme spolupracovat. Potřebujeme o tohoto prince míru pečovat. Jsme součástí

budování míru pro celé stvoření. Zapojujeme se se svými omezenými možnostmi, se svou malou silou, každý tam, kde se nachází. Vánoce, se svým poselstvím míru, nezmění svět, pokud se mi nenecháme změnit.

Když přemítám o dítěti v jeslích, a o snu míru, který ztělesňuje již přes dva tisíce let, říkám ano tomu snu, ano daru Boží lásky a smíření, které mi nabízí. Mír začíná tam, kde se lidé cítí přijati, milováni; kde se přestanou bát, že se jim nedostane dostatek pozornosti, že nebudou dost dobří, že nebudou hodni být milováni.

Mohu říct ano pozvání žít v míru, smíření. Vím, že není snadné přispívat k míru v každodenním životě. Ale vím, že nás Bůh miluje. Jsme daleko od cíle, ale jsme na cestě. Na této cestě nacházíme stopy těch, kteří šli cestou míru před námi počínaje Ježíšem, tím dítětem z jeslí, Kristem, Pánem a spasitelem světa. Celý jeho život je poselstvím z nebe, který nám říká: Pokoj na zemi, lidem dobrá vůle. Amen.